

1.2 Historia miejscowości

Pierwsza wiadomość o istnieniu wsi Słupia pochodzi z dokumentu wystawionego przez księcia mazowieckiego Konrada I w 1242 roku. Z podanych w tym dokumencie informacji wynika, że wieś Słupia należała wtedy do arcybiskupstwa gnieźnieńskiego, lokowana na 20 łanach i znajdował się w niej dwór należący do arcybiskupów. Nazwa wsi „Słup” wskazuje, że wieś znajdowała się na granicy dóbr arcybiskupich, gdyż nazwą Słup określano wtedy zwykle miejscowości graniczne. Dwór słupski arcybiskupi najprawdopodobniej wykorzystywali jako miejsce postoju w czasie podróży.

Na tych dwóch informacjach kończą się praktycznie wiadomości o miejscowościach dzisiejszej Gminy Słupia w XIII w. Są to jednak informacje bardzo cenne, gdyż z jednej strony pozwalają na określenie przynależności wsi Słupia już w XIII w. do dóbr łowickich arcybiskupstwa gnieźnieńskiego, a z drugiej strony określają zasięg kasztelanii białskiej aż do zachodnich granic Mazowsza.

Dodać należy również, że Słupia jest jedyną miejscowością dzisiejszego powiatu skierniewickiego, której istnienie zostało poświadczane już w XIII w. Jak podają legendy Słupia słynęła przez całe wieki z licznych karczm, które służyły przejezdnym zatrzymującym się na krótki odpoczynek na przebiegającym tędy bursztynowym szlaku. O fakcie tym świadczy znaleziony skarb – monety z czasów rzymskich. Ale nie tylko to zadecydowało, że wieś dynamicznie się rozwijała. W połowie XVI w. (1557 roku) Słupia była ośrodkiem tzw. prokuracji słupskiej pełniąc rolę ośrodka administracyjnego w dobrach arcybiskupich, a także otrzymała zaszczytny tytuł stolicy klucza słupskiego. Przykrą kartę historii wieś zapisała za czasów prymasa Ostrowskiego, który wydzierżawił ją szlachcie, wyzyskując okolicznych chłopów.

Dość wcześnie rozwinęła się tutaj również oświata, jednak dokumenty historyczne wymieniają szkołę parafialną w Słupi dopiero ok. 1826 roku. Z pewnością był tu również nauczyciel. Potwierdzenie tego faktu znajdujemy w specjalnym dokumencie z 1843 roku pochodzącym z Administracji Księstwa Łowickiego w Łyszkowicach poświadczająca ona przyznanie funduszy na utrzymanie szkoły w Słupi.

Generalnie przyjąć należy, że prokuracja wiejska w Słupi istniała do końca Rzeczypospolitej szlacheckiej (w drugiej połowie XVIII w. zmieniła nazwę na partykularz). Co się zaś tyczy kościoła i parafii kościół w Słupi już w 1511 roku

siedzibą parafii pod wezwaniem św. Mikołaja, którego prawo prezenty posiadał arcybiskup gnieźnieński i już wtedy przy kościele parafialnym musiała być szkoła, świadczą o tym zapisy w albumach studentów Akademii Krakowskiej, w których pojawiają się nazwiska mieszkańców prokuracji słupskiej.

1.3 Struktura przestrzenna miejscowości

1.3.1 Dominata przestrzenna

Słupia jest dość atrakcyjnie położona. Od kilku lat obserwuje się w Słupiu napływ ludności z dużych miast. Wykupują oni niezamieszkane domostwa – okazuje się, że świetnie nadaje się na miejsce do zamieszkania z dala od zgiełku i zabiegania wielkich miast, znaleźć tutaj można ciszę, spokój i niczym niezakłócone widoki.

Centrum miejscowości Słupia znajduje się wzdłuż dróg powiatowych Nr 1319E i 1320E oraz drogi wojewódzkiej Nr 705, wzdłuż których usytuowane są budynki użyteczności publicznej, takie jak:

- Urząd Gminy
- Bank
- Rewir Dzielnicowych Policji
- Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej
- Poczta Polska
- Stacja Paliw
- Świetlica Sołecka
- Placówki Handlowe,
- Zespół Szkół Ogólnokształcących, w skład którego wchodzi:
 1. Szkoła Podstawowa
 2. Gimnazjum

W centrum wsi największą i najstarszą dominantą jest Kościół parafialny Przemienienia Pańskiego w Słupiu. Stanowi on niezaprzeczalną wizytówkę Gminy Słupia. Obecny, drewniany kościół został wzniesiony przez społeczeństwo gminy w 1763 roku. Obok kościoła znajduje się dzwonnica kościoła parafialnego oraz cmentarz przykościelny z XVIII wieku. Są to obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków i podlegają ochronie konserwatorskiej.

W związku ze specyficznym usytuowaniem budynków użyteczności publicznej jest to obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokajania potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców gminy.

1.3.2 Otwarte przestrzenie wspólne

Na terenie wsi zlokalizowane są następujące otwarte przestrzenie wspólne przeznaczone do powszechnego użytku:

- boisko do piłki nożnej

Miejscowość nie posiada rynku, placu targowego ani centralnego deptaka.

1.3.3 Elementy charakterystyczne dla miejscowości Słupia

Charakter zabudowy wsi Słupia jest dość zróżnicowany. Obok wsi o skoncentrowanej zabudowie, wykształconej wzdłuż ciągów komunikacyjnych, istnieje także zabudowa rozproszona w postaci wsi samotniczych czy przysiółków. Charakterystyczny historycznie typ zabudowy w Słupi to rządówka, która cechuje się jednostronną obudową ciągów komunikacyjnych. Ten typ zabudowy kształtował się na terenach dawnego Księstwa Łowickiego, w obrębie, którego znajdowała się większość obszaru gminy.

Do czasów obecnych taki typ zabudowy jest jeszcze czytelny we wsiach Słupia Gaj Bliski, Słupia Brzostówki oraz Słupia Zimna Woda.

Na terenie Słupi spotykana jest również zabudowa określona jako przysiółek. Typ przysiółka rozproszonego obrazuje zabudowa wsi Słupia Parcela, natomiast skupionego Słupia Daleki Gaj.

Wieś gminna nie posiada wykształconej zwartej zabudowy. Centrum administracyjno – usługowe leży przy skrzyżowaniu drogi wojewódzkiej z drogami powiatowymi i nie jest obudowane zwartą zabudową zagrodową i mieszkaniową. Ludność wsi gminnej zamieszkuje mniejsze lub większe przysiółki skupione, niektóre dość odległe od centrum. Na zabudowę wsi gminnej składają się: Gaj Bliski, Gaj Daleki, Zimna Woda, Brzostówki, Stara Wieś, Borki.

Na obszarze Słupi dominuje zdecydowanie zabudowa zagrodowa. W ostatnim dziesięcioleciu w obrębie tej zabudowy zaczęła pojawiać się zabudowa nierolnicza typu mieszkaniowego. Jej realizacja następowała w oparciu dokonywane zmiany planu zagospodarowania przestrzennego na terenie wsi Słupia Gaj, Słupia.

Sieć osadnicza Słupi w stosunku do jej powierzchni jest dość gęsta.

Ewentualne zapotrzebowanie na tereny przeznaczone pod zabudowę można będzie zaspokoić poprzez przeznaczenie pod ten cel terenów w obrębie istniejącej zabudowy poprzez jej uzupełnienie w istniejących ciągach bądź poprzez obudowanie drugiej strony drogi. Tego typu rozwiązanie uzasadnia istniejąca infrastruktura techniczna w postaci wodociągów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz w przyszłości projektowana kanalizacja.

Za celowe uznać należy również wyznaczenie niewielkiej ilości terenów pod budownictwo mieszkaniowe w bezpośrednim sąsiedztwie gminnego ośrodka usługowo – administracyjnego. Stanowią one będą zabezpieczenie ewentualnych potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej.

2. Inwentaryzacja zasobów

2.1 Zasoby przyrodnicze

Według regionalizacji fizyczno – geograficznej Kondrackiego obszar wsi Słupia położony jest w obrębie mezoregionu Wzniesień Łódzkich. Zbudowany jest z utworów czwartorzędowych, pochodzących z okresu plejstocenu i holocenu. Słupia jest dość uboga w wody powierzchniowe. Teren jest obszarem źródłiskowym rzeki Łupi (poniżej Skierniewic zwana Skierniewką) i znajduje się tutaj tylko jej górny odcinek. Jest zasilana licznymi stałymi i okresowymi ciekami. Ukształtowanie powierzchni wsi jest dość urozmaicone. Deniwelacje dochodzą do 50 m. Najwyżej położone tereny znajdują się na północy wsi w okolicach Zimnej Wody gdzie rejestrowane są wysokości 192-185 m. n.p.m. Pod względem geomorfologicznym wieś położona jest w obszarze wysoczyzny polodowcowej równinnej zwanej Wysoczyzną Rawską.

Środowisko naturalne wsi jest w dobrym stanie brak jest wyraźnych objawów degradacji środowiska przyrodniczego. Obszar charakteryzuje się dogodnymi warunkami do rozwoju osadnictwa oraz różnych dziedzin gospodarki biorąc pod uwagę ukształtowanie powierzchni gminy, oraz jej budowę geomorfologiczną i geologiczną.

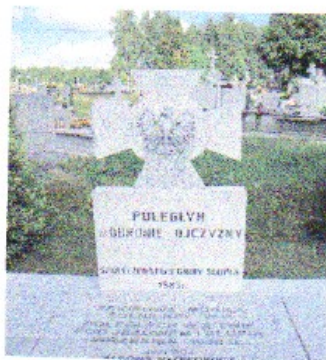
Na podstawie notowań wieloletnich posterunku meteorologicznego w Skierniewicach, określić można że średnia roczna temperatura wynosi 10,8 °C. Temperatura najcieplejszego miesiąca – lipca wynosi 25 °C, a najzimniejszego – stycznia -4,2 °C. Ilość opadów jest niewielka i wynosi w skali roku 514 mm przy średniej krajowej 600 mm. Generalnie warunki klimatyczne na obszarze Słupia

- Ponadto dużą wartość historyczną i kulturową posiadają:
- cmentarz rzymskokatolicki z we wsi Słupia

Kaplica cmentarna w miejscowości Słupia

- mogiła zbiorowa żołnierzy poległych w bitwie pod Jeżowem i Słupią we wrześniu 1939 roku mieszkańców wsi Słupia i Krosnowa znajdująca się na cmentarzu we wsi Słupia.

- przydrożne kapliczki, których na terenie wsi Słupia istnieje 12

W Słupi istnieje Koło Gospodyń Wiejskich. Członkinie we współpracy ze specjalistkami do wiejskiego gospodarstwa domowego, uczestniczą w szkoleniach i pokazach na różne tematy min. przyrządzanie potraw, racjonalnego zdrowego żywienia, układania bukietów i wieńcy, stroików okolicznościowych i świątecznych, dekoracji wnętrz, planowania ogródków przydomowych kwiatowych i warzywnych, imprezach okolicznościowych.

Od roku 2000 działa Gminna Rada Kobiet składająca się z przedstawicieli poszczególnych wsi. Na jej czele stoi 5 osobowy Zarząd. GRK działa we współpracy z Wójtem Gminy, Gminnym Ośrodkiem Oświaty Kultury i Sportu, Ośrodkiem Doradztwa Rolniczego i Centrum Praw Kobiet.

Koła Gospodyń Wiejskich oraz Gminna Rada Kobiet mają znaczący udział w życiu kulturalnym i społecznym wsi. Kultywują one sztukę i tradycję ludowe poprzez organizację i udział w imprezach i konkursach takich jak:

„Świąteczny wystrój”

„Niezwykły świat haftu”

Prezentują swoją twórczość na wystawach, festynach, corocznie na dożynkach powiatowych, święcie owoców warzyw i kwiatów, święcie ludowym.

Pod patronatem GOOKiS działa od 24 lat zespół ludowy „Ziemia Słupiecka” kultywujący folklor łowicki, który uświetnia swoimi występami ważne imprezy kulturalne. Do ważniejszych należy:

„Słupieckie kołędowanie”

Dzień Kobiet

Gminny Dzień Strażaka

2.3 Obiekty i tereny

W 2006 roku w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004 – 2006” Działanie „Odnowa wsi oraz zachowanie i ochrona dziedzictwa kulturowego” Gmina Słupia zaadaptowała budynek Ośrodka Zdrowia na potrzeby społeczno – kulturalne, który stał się jedynym miejscem integrującym mieszkańców wsi. Jest to miejsce, gdzie odbywają się zebrania wiejskie, Rady Sołeckiej, spotyka się tutaj młodzież szkolna z całej wsi, a także służy do organizowania szkoleń dla społeczności wiejskiej czy też imprez okolicznościowych np. „Andrzejki”, „Mikołajki”. W zaadaptowanej części budynku mieści się m.in. kawiarenka internetowa, sala wielofunkcyjna, izba tradycji ludowych.

W miejscowości poza boiskiem brak jest miejsc do czynnego uprawiania sportu. Przez teren wsi przebiega szlak rowerowy pn. „Śladami Reymonta” Skierniewice – Lipce Reymontowskie – Rogów – Słupia – Godzianów – Skierniewice o długości 56,8 km.